

هۆکاره کانی سه ره له دانی بیدعه و بلاوبونه وه و ته شه نه کردنی

ک م / خالد أحمد مصطفى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى
آله وصحبه ومن والاه .

له پاشان:

**هۆکاره کانی سه ره له دانی بیدعه
و بلاوبونه وه و ته شه نه کردنی^(۱):**

گومان له وه دا نییه که ده ستگرتن
به قورئان و سوننه ته وه هۆکاری
سه ره کی و بنه په تی ده رباز بوون و پزگار
بوونه له که وتنه ناو بیدعه و
گومراییه کانه وه، هه روه ک خوای گه وره
ده فه رموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا
فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن

(۱) بو ئاشنا بوونی زیاتر به م بابه ته بروانه:

(شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، لللالكائي،
۱/۱۷۶، والإعتصام، للشاطبي، ۱/۶۱-۷۰.

وانظر كثيراً من هذه الأسباب: الإعتصام للشاطبي،
۱/۲۸۷-۳۶۵).

سَبِيلِهِ ﴿وَهُدًى مِّنْ رَبِّكَ يُخْرِجُ لَكَ لِكْفَاكٍ مِّمَّا كَفَرْتَ
بِإِثْمِكَ وَالْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُمْ كِفَاكٌ أَيُّ شَيْءٍ كَفَرُوا
بِهِمْ فَهُمْ فِي أَعْيُنِنَا ذُرِّيَّةٌ مُّطَهَّرَةٌ لَّهُمْ
وَهُمْ فِي الْجَنَّاتِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۰۰﴾

ئهم راستییی له فه رموده یه ک دا بو
پوون کردووینه وه که ئیبن مسعود رضی الله عنه
بو مان ده گێریتته وه ده فه رموویت:
پیغه مبه ر رضی الله عنه هیلیکی راستی بو کی شاین
و فه رموی: ئه مه ریگی راستی خوایه،
ئینجا چه ند هیلیکی له لای راست و
چه پی هیله راسته که وه کی شاو فه رموی:
ئه مانه ریچکه ن، وه له سه ره یه کی ک
له م ریچکانه شه یتانیک هه یه و بانگه وازی
بو ده کات و ئینجا ئه م ئایه ته ی بو
خویندینه وه:

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا وَلَا
تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ﴾^(۲).

(۲) (رواه أحمد وابن حبان والحاكم وغيرهم، وصححه
الشيخ الألباني في: مشكاة المصابيح: ۱۶۶).

بوونتان له م ناكوكييه دهست بگرن
به سوننه ته كاني من وه سوننه ته كاني
جيشينه كان...).

وه يه كه م بيدعه كه دهركه وت بيدعه
قه دهرييه كان بوو ئينجا بيدعه
مورجيه كان ئينجا بيدعه شيعه گه ريتي
وئينجا بيدعه خه واريج^(٤).

(٤) شيخ الإسلام تين تيمية (په حمته خوي لى بيت) له
كتابي (منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة والقدرية)
زور باسى ترسناكى شيعه گه ريتي دهكات و زالى دهكات
به سه ترسناكى خه واريج دا، وه هوكارى نه مش
ده گه ريتيه وه بو چه ند خالك له وانه:

- سه چاوهى فيكره ي بيدعه شيعه له زنده قه و
ئيلحاده وهيه، به لام سه چاوهى فيكره ي بيدعه
خه واريج له گومرايى و نه زانييه وهيه.
- شيعه گه ريتي بووه به خنده كيك كه لييه وه
باتيني و مولحيد ه كان دزه يان كردو تانه و
ته شهريان له ئيسلام داو هه ولى گوريني
بنه ماكانى ئيسلاميان داوه.
- خو شه ويستی و پشتگيرى كردنيان بو دوژمناى
ئيسلامه.
- * له كه دار كردنى هاوه لاني پيغه مبه رو
تومه تبار كردنيان.

* يه كيك له بنه ماكانى بيروباوه ريان برتبييه له (توقيه)
كه عه قيده يه كى پوچه و حه پامه.

كه واته هر كه سيك پشت هه لكات له
قورئان و سوننه ت نه و ريباز
گومرا كه ره كان و بيدعه داهينراوه كان
راكيش راكيشى ده كهن و له پيگه ي راست
لاى ده دن.

كاتى سه ره لدانى بيدعه:

شيخ الاسلام تين تيمية (په حمته
خوي لى بيت ده فهرموويت: (بزائن
كه زوربه ي نه و بيدعانه ي كه له بواري
عه قيده و عيبادات سه ريان هه لدا،
هه موويان ده گه رينه وه بو كوتاييه كاني
سه رده مى جيشينه كان (په زاي خويان
له سه ر بيت)، هه روه كو چوون
پيغه مبه رمان ﷺ پيى راگه ياندوين كه
ده فهرموويت:

((من يعش منكم بعدي؛ فسيري اختلافاً
كثيراً؛ فعليكم بسنتي وسنة الخلفاء
الراشدين المهديين من بعدي)^(٣).

واته: له دواى من هر كه سيك له ئيوه
بميينيت له زياندا، نه و ناكوكييه كى زور
ده بينيت، بويه له م كاته دا بو ده رباز

(٣) صحيح . أخرجه أبو داود والترمذي وابن ماجه،
وصححه الشيخ الألباني في: صحيح الترغيب والترهيب:
(٣٧).

وه‌دوای دروستبوونی په‌رت‌ه‌وازه‌یی له‌دوای کوشتنی ئیمامی عثمان رضی الله عنه بیدعه‌ی حه‌پورییه‌کان سهری هه‌لدا. وه له‌کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می هاوه‌لاندئا - وه‌ک ئیبن عمر وه ئیبن عباس وجابر - (په‌زای خوا له‌سه‌ر هه‌موویان)، بیدعه‌ی قه‌ده‌رییه‌کان سهری هه‌لدا. وه مورجیئه‌کانیش هه‌ر له‌م ئانوساته‌دا ده‌رکه‌وتن.

به‌لام جه‌همیه‌کان له‌کۆتاییه‌کانی سه‌رده‌می تابعیه‌کان له‌دوای مردنی عمری کوری عبدالعزیز ده‌رکه‌وتن وه ده‌گیڤنه‌وه که ئه‌وه‌که‌کی لی ئاگادار کردوونه‌ته‌وه. وه‌سه‌رکرده‌که‌یان که جه‌می کوری صفوان بوو له‌خوڤاسان ده‌رکه‌وت له‌خه‌لافه‌تی هیشامی کوری عبدالملک دا.

وه‌ئه‌م بیدعانه هه‌مووی له‌سه‌ده‌ی دووهم دا ده‌رکه‌وتن و سه‌ریان هه‌لدا، له‌کاتی که دا که هاوه‌لانی پیغه‌مبهر ﷺ هیشتا هه‌ر مابوون، وه زۆر به‌توندیش ئینکاری ئه‌م جوړه بیدعانه‌یان کردوو، به‌گومږاییان وه‌سف کردوون.

ئینجا له‌دوای ئه‌مانه بیدعه‌ی ئیعتزال سهری هه‌لداو وه فیتنه‌و ئاشووب که‌وته ناو موسلمانان، وه‌راو بوچوونی جیاوازو دژ به‌یه‌ک ده‌رکه‌وتن و قسه‌و باس له‌په‌سند کردنی بیدعه‌و پازاندنه‌وه‌ی تاوتوی ده‌کراو پاساوی لای هه‌ندی که دل نه‌خۆش بو ده‌هینرایه‌وه لیره‌وه له‌وی.

وه له‌دوای سی سه‌ده‌ه پیرۆزه‌که. بیدعه‌ی سوڤیگه‌ریتی و به‌پیرۆز دانانی گۆڤه‌کان و دروست کردنی مه‌زارات و بینا دروستکردن له‌سه‌ر گۆڤه‌کان سهری هه‌لدا، وه‌دوا به‌دوای ئه‌مه‌تا دوور بکه‌وینه‌وه له‌سه‌ده‌کانی زیږینی ئیسلام بیدعه له‌گه‌شه‌سه‌ندن دابوو له‌پرووی چه‌ندیه‌تی و چۆنییه‌تی وه.

بیدعه ئه‌و کاره خراپه‌یه که‌هه‌ر له‌دیڤر زه‌مانه‌وه زانایانی ئیسلام خه‌لکیان لی ئاگادارکردۆته‌وه و به‌تاوانیکی گه‌وره‌یان داناوه و زه‌میان کردوووه چونکه:

۱- به‌تاقی کردنه‌وه سه‌لمینراوه که عه‌قل ناتوانیت به‌ته‌نها به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی مرۆڤ دیاری بکات به‌بی هاوکاری وه‌حی خوایی، که‌چی بیدعه کردن ئه‌و تاقی کردنه‌وه سه‌لمینراوه په‌ت ده‌کاته‌وه.

- ۲- شه ریعته تی ئیسلام به ته و اوکراوی به جی هیشتر او، زیاده کاری و لی لابردن هه لئاگری پیویستی پی نییه.
- ۳- بیدعه کار به م پیشه یه ی دژایه تی شهرع و سه ریچی ئه نجام ده دات.
- ۴- بیدعه کار شوینکه وته ی هه و او ئاره زوو و بوچونه کانیه تی، چونکه عه قلی مرؤف که شوین وه حی نه که وت ئه و ا بیگومان شوینکه وته ی هه و او ئاره زوو و بوچونه کانیه تی.
- ۵- بیدعه کار به م پیشه یه ی پیی هه لده ستیت خوچواندنیک به خوا پیغه مبه ری خوا ﷺ ده کات، چونکه ته نها شهرع دانان و په یوه ست کردنی خه لک به م شهرعه شایسته ی خواو پیغه مبه ری خواجه ﷺ
- ۶- بیدعه کار بی به ش ده بییت له پاداشت، چونکه بیدعه ده بیته هوی گرا نه بوونی کرده وه و په رته وازه کردنی کومه لگه ی موسلمانان.
- ۷- بیدعه کار ئوبالی گوناھی خوئی و هه موو ئه و که سانه هه لده گریت که له بیدعه که یدا شوینی ده که ون.
- ۸- بیدعه کار بی به ش ده بییت له ئاو خواردنه وه له حه وزی که وسهر، هه روه ک پیغه مبه رمان ﷺ فه رموویه تی:
- (أنا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مِنْ مَرِّ عَلِي شَرِبَ، وَمَنْ شَرِبَ لَا يَظْمَأُ أَبَدًا، لِيَرِدَنَّ عَلِي أَقْوَامَ أَعْرَفَهُمْ وَيَعْرِفُونِي ثُمَّ يَحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَأَقُولُ إِنَّهُمْ مِنْ أُمَّتِي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ: سَحَقًا لِمَنْ غَيْرِ بَعْدِي)^(۵).
- واته: من له پییش هه مووتانم له سه ر ئاوی که وسهر وه هه ر که س به لای مندا بییت لیی ده خواته وه، وه هه رکه سیکیش له م ئاوه بخواته وه هه رگیز تینووی نابیته وه. وه کومه لیک به لای مندا دین و من ده یان ناسم و ئه وانیش من ده ناسن، به لام ریگریک دروست ده بییت له نیوان من و ئه وان دا و وه له دواپی دا ده لیم خو ئه وانه له ئوممه تی منن؟! به لام وه لام

(۵) (صحيح البخاري برقم: (۶۵۸۳)، ورقم: (۶۵۸۴)،

وصحيح مسلم برقم: (۲۲۹۰).

پېغه مبهه ﷺ و شوینکه وتنی رېبازه که ی ده کات، وه پازی نییه که س به خراپه باسی پېغه مبهه ﷺ بکات. وه پازی نییه که س پئی بلی تۆ دزایه تی پېغه مبهه ﷺ ده که یت.

به وردبوونه وه له هه ردوو سه رچاوه که ی وه سی وه له پراو بوچونی پېشینه چاکه کانی ئەم ئوممه ته وه سه رنجدان له کاره بیدعه ییه کان که هه ره له سه رده می دابه زینی وه حییه وه تاوه کو ئەو سه رده مه ی ئیمه ی تیدا ده ژین کراون و ده کرین، ده گه ی نه ئەو ئە نجامه ی که بیدعه کردن و داهینان چه نندین هۆکاری له پشته وه یه و، وا له مرؤف ده که ن که بیدعه ی لا شیرین بیّت و به کاریکی په سند و عیباده تیکی نزیکه ره وه ی بزانیّت له خوا وه.

به پشستیوانی خوا چه ند هۆکاریکی سه ره کی له ژیر پۆشنا یی قورئان و سوننه ت و رای زانایان و پېشه وایانمان ده خه مه پوو که بوونه ته هۆی ئە نجامدانی بیدعه له لایه ن موسلمانانه وه، تا بگه ی نه ئەو ئە نجامه و بزانیّن که:

ده دریته وه وه ده لئین تۆ نازانیت ئە وانه چیان له دوا ی تۆ داهینا وه. منیش ده لئیم ده به هیلاک بچن ئە وانه ی له دوا ی من دینیان گۆری.

۹- وه بیدعه کار له سه ره رېبازی که که به ره و کوفری ده بات، هه روه ک زانایان فه رموو یانه: (إن الكفر له أسباب متعددة، ولا مانع أن يكون للشيء الواحد أسباب متعددة، ومن ذلك الكفر، ذكروا من أسباب البدعة، وقالوا: إن البدعة لا تزال في القلب، يظلم منها شيئاً فشيئاً، حتى يصل إلى الكفر، واستدلوا بقوله ﷺ: "كل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار". وقالوا أيضاً: "إن المعاصي يزيد الكفر، ويريد الشيء ما يوصل إلى الغاية"^(۶).

که واته پئویسته له سه ره هه ره یه کی کمان بپرسین بوچی بابای موسلمان بیدعه ده کات سه ره رای ئەم هه موو سه رزه نشت و شیوازی جو راو جو ری زه مکردنه له لایه ن خواو پېغه مبهه ری خواو زانایانه وه؟! له کاتی که ئیددیعای خو شو یستنی

(۶) (القول المفید علی کتاب التوحید - ج ۱ / ص

٦. تیکه ل بون و ه لسان و دانیشتن له گه ل خراپه کاران.
٧. بیدهنگی زانیان و شاردنه وهی زانیاری و راستیه کان.
٨. خوچواندن به کافران و شوین که وتنی ئاکارو په فتاریان.
٩. پشت بهستن به فرموده لاوازو ه لبه ستراوه کان.
١٠. زیده رهوی و تیپه پانندن له دهستگرتن و کارکردن به دهقه کانی قورئان و سوننهت و خو شه ویستی پیغه مبه ران و پیواچا کان.
١١. خیر ویستی و نیاز پاکی.
١٢. هوکاری سیاسی.
١٣. که وتنه ژیر کاریگری سهرانی بیرو باوه ر و دینه گومر ابووه کان.
١٤. بیدعه کار خاوهنی زمان پاراوی و په وان بیژی زور بیت.
١٥. داهینانی بیدعه به بیانوو پاساوی ئه وهی با خه لکی له ئیسلام دور
- ه رشتیک که به ناوی دینه وه بکریت مه رج نییه ئیسلام پی پازی بیت .
- وه ئه و دهره نجامانه ش کاتیک لات پوون ده بیت و قه ناعه تی پی ده که یت که دهقه کانی خواو پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاماژه ی بو بکن و ه لئینجراوی ئه وان بیت.
- وه که سیکیش سوود له م هوکارانه و دهره گریت که ئیسلامه تی خو ی دابمه زینیت له سهر هیدایه تی به لگه کانی قورئان و سوننهت دا. نه ک له سهر بیروپا و بوچوونی ئه م و ئه و که دوورن له قورئان و سوننهت.
- وه له هوکاره کانی سهره لسانی بیدعه و بلاو بونه وه و ته شه نه کردنی به کورتی:
١. نه زانین (الجهل).
٢. شوینکه وتنی هه واو ئاره زوو و ویسته کان (اتباع الهوی).
٣. پابه ندبون و شوینکه وتنی شوبه ه کان (التعلق بالشبهات).
٤. پشت بهستن به عه قل به ته نها.
٥. شوینکه وتنی کویرانه و ده مارگیری (التقلید والتعصب).

نه که ونه وه کاتی که به سوننهت پازی

نین .

هۆکاری به که م

نه زانین (الجهل):

نه زانین دهر دیککی کوشنده یه و مروؤق

به هویه وه توشی زور هه له هاتوو به یه

خوای گه وره له زور شوینی ئه م قورئانه

پیروزه دا ریئمایمان ده کات که هیچ قسه و

کرده وه یه که له سه ر نه زانین ئه نجام

نه ده دین، خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ

وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ

مَسْئُولًا﴾^(۷) [الإسراء: ۳۶].

(۷) (أضواء البيان - ج ۳ / ص ۲۱۸)

نهی جل و علا فی هذه الآیه الکریمه عن اتباع الإنسان ما

لیس له به علم . ويشمل ذلك قوله: رأیت ولم یر، وسمعت

ولم یسمع، وعلمت ولم یعلم، ویدخل فیہ کل قول بلا علم

وأن یعمل الإنسان بما لا یعلم . وقد اشار جل وعلا إلى

هذا المعنی فی آیات أخر . كقوله: ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسَّوَاءِ

وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة:

۱۶۹] وقوله: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا

وَمَا بَطَّنَ إِلَّا الْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بَعِيرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ

يُنزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

[الأعراف: ۳۳]، وقوله: ﴿يَأْيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا

كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ [الحجرات: ۱۲]

الآیه، وقوله: ﴿قُلْ ءَاللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾

﴿یونس: ۵۹﴾، وقوله: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ

إِلَّا الظَّنَّ﴾ [النجم: ۲۸] وقوله: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا

اتباع الظن﴾ [النساء: ۱۵۷]، والآیات بمثل هذا فی ذم

اتباع غیر العلم المنهی عنه فی هذه الآیه الکریمه کثیره جداً .

وفی الحدیث: « إياکم والظن، فإن الظن أكذب الحدیث »

(رواه الترمذی وأبو داود، وصححه الشیخ الألبانی فی:

صحيح سنن أبي داود: ۴۹۱۷).

تنبيه:

أخذ بعض أهل العلم من هذه الآیه الکریمه منع التقليد،

قالوا: لأنه اتباع غیر العلم .

قال مقیده عفا الله عنه: لا شك أن التقليد الأعمى الذي ذم

الله به الکفار فی آیات من کتابه تدل علی هذه الآیه وغیرها

من الآیات علی منعه، وكفر متبعه . كقوله: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

اتبعوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالَوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ

كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ [البقرة:

۱۷۰]، وقوله: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى

الرسول قَالَوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ [المائدة: ۱۰۴]، وقوله:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتبعوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالَوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا

عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ﴾

[لقمان: ۲۱]، وقوله: ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ

مُسْتَمْسِكُونَ بَلْ قَالوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى

آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ

تذيرٍ إِلَّا قَالِ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى

آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ قُلْ أَوْلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ

آبَاءَكُمْ﴾ [الزخرف: ۲۱-۲۴]، وقوله: ﴿قَالوا إِنْ أَنْتُمْ

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾

[إبراهيم: ۱۰] الآية، إلى غير ذلك من الآيات .

أما استدلال بعض الظاهرية كابن حزم ومن تبعه بهذه الآیه

التي نحن بصددھا وأمثالها من الآيات - علی منع الاجتهاد

فی الشرع مطلقاً، وتضليل القائل به، ومنه التقليد من أصله،

واته: شوين هيچ شتيك مه كه وه به نه زانين وه هيچ قسه يه كه مه كه به نه زانين، چونكه هه ريه كه له م هه ستيارانه ي كه مرؤف پيى به خشراوه له گوئ و چاو و دل ليپرسيه وه يان له گه ل ده كرئت له رؤزي دوايي.

كه واته موسلمان له سه ري پيويسته كه قه دري نازو نيعمه تي هه ستيار پيدراوه كاني بزانيت و به كاريان به نيئت بو ئه وه ي خوي پييان له نه زاني پرگار بكات.

خوای گه وره ده فه رموويت:

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

[الأعراف: ٣٣].

خوای گه وره له م ئايه ته پيرؤزه دا به پيغه مبه ره كه ي ﷺ راده گه يه نيئت كه ئوممه ته كه ي ئاگادار بكاته وه كه چه ند شتيكي حه رام كردوه له وانه:

*الْفَوَاحِشُ،

*وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ،

*وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا،

*أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

واته: ده رباره ي خواو ديني خوا شتيك نه ئين كه زانياريتان له سه ري نه بيئت كه واته چون خراپه كاري و زيناو زولم و سته م و شهريك بوخوا برپاردان به م ئايه ته حه رام كراوه "هه ر ئاواش قسه له ديندا كردن و لي زيادو كه م كردني حه رام كراوه.

*وه عبد الله بن عمرو بن العاص (ره زاي خويان له سه ر) ده فه رموويت: گويم له پيغه مبه ر بوو ﷺ ده يفه رموو:

(إن الله لا ينتزع العلم من الناس انتزاعاً، ولكن يقبض العلماء فيرفع العلم معهم، ويبقى في الناس رؤوساً جهالاً يفتنون بغير علم فيضلون ويضلون)^(٨).

(٨) (متفق عليه: البخاري، كتاب الإعتصام بالكتاب والسنة، باب ما يذكر من ذم الرأي وتكلف القياس، ١٨٧/٨، برقم ٧٣٠٧، ومسلم، كتاب العلم، باب رفع العلم وقبضه وظهور الجهل والفتن آخر الزمان، ٢٠٥٨/٤، برقم ٢٦٧٣).

فهو من وضع القرآن في غير موضعه، وتفسيره بغير معناه، كما هو كثير في الظاهرية، لأن مشروعية سؤال الجاهل للعالم وعمله بفتياه أمر معلوم من الدين بالضرورة.

- واته: خوای گوره زانست وزانیاری له دلی
 خه لکی دا هه لئاکی شیتته دهره وه
 راسته وخو به لکو به نه مانی زانیان
 زانستیش هه لده گیریتته وه له گه لیان، ئینجا
 له ناو خه لکیدا چهند سه رانیکی نه زان
 ده مینیتته وه وه فتوا بو خه لکی دده ن و
 که خو یان گومپان و خه لکیش گومپا
 ده که ن
- دیاره بیدعه ش کاریکی گومپاییه
 هه روه کو پیغه مبه ر ﷺ دهره رموویت:
 (کل بدعة ضلالة) و سه رچاوه که شی
 به هوی نه زانییه وه یه به پیی ئه م
 فه رموده یه .
- ٢- قلة العلم بالشرع المترل:
 وفروع جهل المبتدعة بالشریعة كثيرة
 و متنوعه منها:
- الجهل بالحديث النبوي و بمراد النبي ﷺ .
 - الجهل بالآثار الواردة عن السلف .
 - الجهل بمقاصد الشریعة .
 - الجهل بكلام العرب و أسالیبهم .
 - الجهل بقواعد العلوم و أصولها، كالمطلق
 و المقيد، و العام و الخاص، و الناسخ
 و المنسوخ، و المجمل و المبین .
- الأخذ بالأحاديث والآثار و النقولات
 الواهیة، و المكذوبة .
- أخذ الأدلة الشرعیة مجزأة عن بعضها،
 و عدم تصور الشریعة صورة واحدة متكاملة
 متصلة .
- جعل كلامهم و أصولهم هي المحکمة،
 و كلام الشارع هو المتشابهة المحمل .
- وه ابن الجوزي - رحمه الله -
 دهره رموویت: (فراوانترین دهرگا که
 شهیتان لییه وه بو فریودانی خه لک
 ده چیت دهرگای نه زانییه، که لییه وه زور
 به سه لامه تی و به بی به ره لست
 ده چیتته ژووری، به لام ناتوانی بچیتته
 ژووری زانا کانه وه مه گهر به دزیه وه بیته)
 وه ئیمامی قهرافی دهره رموویت:
 (بنچینه ی هه موو خه راپه کارییه کی دونیاو
 دواروژد بریتییه له نه زانی بویه هه ول بده
 له خو تی لابه دی به هه رپگه یه ک بیته،
 هه روه کو چون بنچینه ی هه موو خیریک له
 دونیا و دوا روژدا بریتییه له عیلم، بویه
 هه ول بده به دهستی بهیئی به هه ر
 رپگه یه که وه بیته .

هۆكاری دووه م:**شوینکه وتنی هه واو ئاره زوو و****ویسته کان (اتباع الهوی)**

ئه مهش یه کیکه له هۆکاره هه ره ترسناکه کانی که مرۆف ده خاته ناو بیدعه وه، چونکه له قورئاندا سه ره نه نجامی شوینکه وتوانی هه واو ئاره زوو هه کان زۆر به خراب باسکراوه و که: جارێک به گومرپون وه سفیان ده کات و به هۆشیه وه توشبوونی سزای توند:

﴿يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ [ص: ٢٦]،

جارێک به وه سف کردنیان به بی ئاگا و ﴿وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ [الكهف: ٢٨]،

جارێکی تر به بهندهی هه واو ئاره زوه کان و کردنیان به خواو:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [الجنائیه: ٢٣]، وقال عز وجل:

﴿وَمَن أَضَلَّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾ [القصص: ٥٠].

جارێکی تر به شوینکه وتنی گومان و ئه وهی نه فسی به دکار به خراپه هه زی لئیتهی:

﴿إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدًى﴾ [النجم: ٢٣].

هۆکاری سی یه م**پابه ندبوون و شوینکه وتنی****شوبه هه کان (التعلق بالشبهات)**

بیدعه کاران زۆر پابه نندن به به لگه لاوازه کانی ده که کانی قورئان و سوننهت که چه ند مانایه ک زیاتر هه لده گرن .

خوای گه وره له قورئاندا ده فه رموویت:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [آل عمران: ٧].

واته: خوای په ره ردگار ئه م قورئانهی به سه ر تۆدا (ئه ی موحه مه د) دابه زاندوه، وه ئایه ته کانی دوو جوړن:

هۆکاری چواره م

پشت بهستن به عقل به ته نها (الاعتماد على العقل المجرد)

چونکه هر که سیک ته نها پشت به عقل بیهستیت وه واز له دهقه کانی قورئان و سوننهت بهینیت بۆ وه رگرتن و تیگه یشتن له دین ئه و گومرا ده بییت، چونکه خوی گه وره فه رموو یه تی:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الحشر: ۷]،

واته: هر شتیک که پیغه مبه ر ﷺ بۆی هینان وه ری بگرن و هر شتیکیش نه هی لی کردن ئه و دهستی لی هه لبگرن و وازی لی بهینن وه ته قوای خوا بکه ن و لیی بترسن له کاتی سه ریچی کردنی پیغه مبه ردا ﷺ وه بزنان که په روه ردا گار سزاو تۆله ی زۆر توندی هه یه .

وه هه روه ها ده فه رموو یه تی:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ۳۶].

جۆری یه که م: (آیات مُحَكَمَات) ئایاته تۆکمه وتوندو تۆله کان: که زۆرینه ی قورئانن “ وه ئه م جۆره ئایه تانه به دایکی قورئان و بنچینه ی قورئان داده نریت و له مانای حه ق به م لاوه چیتر نابه خشن.

وه جۆری دووه م له ئایه ته کانی قورئان: بریتین له **مُتَشَابِهَات** که ئه مانه که مینه ی قورئانن و جگه له واتای حه ق واتای تریش ده دن به ده سه ته وه، ئینجا خوی گه وره ده فه رموو یه ئه وانه ی دلایان نه خۆشه شوین ئه م جۆره ئایه ته فره مانا هه لگرا نه ده که ون به نیازی فیتنه و به نیازی گو پینی مانا شه ریعه که ی وکردنیان به به لگه بۆ بیرو بۆچونه نه خۆشه که ی خویان... وه هه روه ها په روه ردا گارمان له کۆتایی ئایه ته که ریمنونیمان ده کات که ئیمانداری راست و پۆچوو و دامه زراو له زانست ئه وه یه که باوه پی به هه ردوو جۆر له ئایه ته کانی خوا هه یه و بۆ تیگه یشتنی مانای راسته قینه و دروستی ئایه ته موته شابیهه کان په نا ده باته بهر ئایه ته موحه که مه کان که ئه وانه بنچینه و بناغه ی قورئانن به وان لیکیان ده داته وه .

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١٧٠﴾.

هۆكاری پینجهم

شوینکه وئنی کویرانه و ده مارگیری (التقليد والتعصب)

زوربهی بیدعه کاران بیدعه کانیان
به شوینکه و تنیکی کویرانهی باووپایرانیان
یان پیشه واکانیان به ده ست که وتوه
یا خود به هوی ده مارگیری به کی له رادده
به ده ری مه زه به کانیان در یژه
به بیدعه کانی ناو مه زه به که یان ده دن
خوای گه ورهش ده فه رموویت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ [البقرة: ۱۷۰]

واته: کاتیک به موشریکه کان ده وترا
شوینی په یامه کانی ئەم قورئانه بکه ون
که خوا بو ئیوهی دابه زاندوه له وه لامدا
ده یان ووت نه خیر به لکو شوین ئەم دینه
ده که وین که باووپایرانمان خوویان
پیوه گرتوووه و هر له سهر ئەوه ده پوین.

وه خوای گه ورهش ده فه رموویت:

﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۲۲].

واته: ئیمانداران چ پیاوچ ژن مافی
ئوه و یان نییه له کاتی قه زاوت و
فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ری خوادا ﴿﴾
که هه لژییری بکه ن له وه فه رمانه دا که
به دلایانه وه هندیکی تریشی په ت بکه نه وه
که به دلایان نییه “وه هر که سیکیش
سه ریچی خواو پیغه مبه ری خوا بکات
ئوا گومرا بووه گومرا پیه کی زور ئاشکرا.
وه زانایان گومانه په سند بووه کان به هوی
عه قلّ به یه کی له هۆکاره کانی بیدعه
ژماردوووه، ئەمهش له م پوووه که
بیدعه کار پشت به عه قلی ده به ستیت بو
هه لسه نگانندی چاکی و خراپی کاره کانی،
هه ر شتیکی عه قلّ بو پیه سند بکات ئەوا
باشه و خیره و هه ر شتیکی عه قلّ قبولی
نه کات ئەوا خراپه و بی که لکه. وه به بی
گویدانه دوو وه حییه که که قورئان و
سوننه ته. وه خوای گه وره ده فه رمویت:
﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ و قوله
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي
شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ

السبب الثاني من وجود البدع واستمرار البدع الهوى والتقليد؛ لأنك تجد أن النبي استمر على البدع وعمل بها إذا سألته: النبي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ألم يقل كذا؟ هل فعل النبي ﷺ هذا الشيء؟ فيقول العالم الفلاني قال كذا، وشيخنا قال كذا، وهذا كان في القرية كان فيها كذا وكذا والبلد، هؤلاء ضلال، فيأتيه الهوى الذي من أجله نصر من قبله نصر أسلافه، يأتيه التقليد يأتيه التعصب فيجعله ينتصر لهذا الأمر الباطل، ولم ينتصر إلى السنة فسأل نفسه هل كان النبي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ على هذا الأمر أم لا؟ فيكون عنده هوى وتقليد وتعصب، جعله هذا الهوى والتقليد والتعصب ينتصر للرجال ولا ينتصر لسنة النبي العبدان عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هذا سبب مهم.

(قسم العقيدة: ٥ / ١٢).

هوکاری شه شه م

تیکه ل بوون و هه لسان و دانیشن له گه ل خرابه کاران

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرموویت:

﴿وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا، يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا، لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ

واته: موشـريکه کان له جياتی وه لامدان هوهی پیغه مبه ره کانیان ده یان ووت: باووباپیرانی ئیمه نه ریت و که لله پوریکى زوریان بو ئیمه به جی هیشتووه و ئیمه ش نه وه ده که یین به دین و شوین پیبازی نه وان ده که وین .

وه شه ییتان بیدعه ی بیدعه کارانی رازاندوت هوه و زور به کارى باش نیشانیان ده دات هه روه کو خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ [فاطر: ٨]،

وه خوای گه وره ده رباره ی حالى بیدعه کاران و شوینکه وته ی هه و او ئاره زووه کان ده فهرموویت:

﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ، وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا، رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ [الأحزاب: ٦٦-٦٨].

وصلى الله وسلم على نبينا محمد
وعلى آله وصحبه وسلم .

الذِّكْرُ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿﴾ [الفرقان: ٢٧-٢٩]

قال عز وجل: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ
يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ﴾ [الأنعام: ٦٨]،

وقال سبحانه وتعالى: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا
وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي
جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ [النساء: ١٤٠]،

وقال ﷺ: (إنما مثل الجلوس الصالح
والجلوس السوء كحامل المسك ونافخ
الكير، فحامل المسك إما أن يحذيك وإما
أن تبتاع منه، وإما أن تجد منه ريحاً طيبة،
ونافخ الكير إما أن يحرق ثيابك وإما أن
تجد ريحاً خبيثة)^(٩).

(٩) (نور السنة وظلمات البدعة: ج ١ / ص ٢٩).

متفق عليه من حديث أبي موسى الأشعري رضي الله عنه:
البخاري، كتاب الذبائح والصيد، باب السمك، ٢٨٧/٦،
برقم ٥٥٣٤، ومسلم، في كتاب البر والصلة، باب

استحباب مجالسة الصالحين، ومجانبة قرناء السوء،
٢٠٢٦/٤، برقم ٢٦٢٨.